

عنوان مقاله:

تعیین بزرگای بیشینه و پارامترهای لرزه خیزی منطقه مورد مطالعه (حوضه آبخیز تالار) استان مازندران

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی ژئومورفولوژی، کارکردها و ضرورتها (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

نقیسه اشتری - دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی، دانشگاه شهید بهشتی تهران

کاظم نصرتی - استاد گروه جغرافیا، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی

سلما امی - استادیار گروه برنامه ریزی و طراحی محیط زیست، پژوهشکده علوم محیطی، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

زمین لرزه به عنوان یکی از مخاطرات محیطی، اغلب مناطق ایران را مورد تهدید قرار می دهد. حوضه تالار یکی از حوضه های فعال تکتونیکی است که در ناحیه البرز مرکزی قرار دارد. فعالیت گسل هایی چون گسل شمال البرز و گسل آبیک فیروزکوه و گسل های ناحیه البرز مرکزی سبب تحریک این منطقه شده است و موجب گردیده تا این ناحیه در سال های طولانی با فعالیت های لرزه خیزی فراوان همراه باشد. هدف از این مطالعه بررسی پارامترهای موثر در لرزه خیزی و تعیین بزرگای بیشینه در حوضه تالار است. بدین منظور کاتالوگی از زمین لرزه های دستگاهی ثبت شده از سال ۱۹۳۵ تا ۲۰۲۱ گردآوری شده است. پس از هماهنگ کردن کاتالوگ و تخمین بزرگای کامل بودن به روش پنجره متحرک، جهت تخمین پارامترهای لرزه خیزی b, a و از رابطه گوتنبرگ ریشتر و جهت تخمین بزرگای بیشینه از روش ۱۹۹۴ Gibowicz-kijko استفاده شده است. نتایج نشان داد که مقادیر پارامترهای لرزه خیزی a, b در تابع گوتنبرگ - ریشتر گویای فعالیت لرزه خیزی بالا در حوضه تالار است همچنین تخمین بزرگای بیشینه به روش ۱۹۹۴ Gibowicz-kijko مقدار M_w ۶/۵، حاصل شده است که این مقدار به بزرگای بیشینه ایالت البرز بسیار نزدیک است

کلمات کلیدی:

لرزه خیزی، حوضه آبریز تالار، مازندران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1382419>

